

2 Tik-tak: Massernes skæbne

I det mekaniske menneskes daglige trummerum (tik-tak, kalder jeg den) er penge nøglesymbolet for overlevelse. Hvis jeg ikke får penge, får jeg ikke noget at spise, og hvis jeg ikke spiser, dør jeg. De er også nøglesymbol for egoet, for mange vurderer deres værd i forhold til deres ejendom eller levestandard. De køber ting, som de kan vise andre, i håb om, at andre vil betragte dem som betydningsfulde eller bedre, fordi de har opnået, hvad der nu er på mode i denne uge.

Når egoets dominerende funktion er at opretholde individets overlevelse, og da penge er en af garantierne for denne overlevelse, er det ikke underligt, at egoet/personligheden er emotionelt besat af penge og overflod. Men samtidig er det vore følelser med hensyn til penge, der afskærer os fra på en let måde at opnå alt det, vi har brug for. Det er det fængsel, vi skaber med vore følelser.

Verden har rigeligt til alle. Der er overskud af mad, penge og ressourcer. Hvis verdens totale rigdom blev delt ligeligt blandt alle mennesker, så ville hver mand, hver kvinde og hvert barn være millionær. Alligevel oplever vi knaphed. Hvorfor? Fordi kun ganske få mennesker er fri for negative følelser over for penge, og endnu færre har en naturlig følelse i hjertet, som siger: "Jeg er altid på det rigtige sted på det rigtige tidspunkt, overflod er enkel og naturlig for mig, og alle mine behov bliver hele tiden tilfredsstillt."

Hvis du spurgte folk på gaden, ville du ikke finde en ud af hundrede, som ville fortælle dig, at han nød at have overskud og følte en overvældende glæde ved altings frodighed. Alle ville beskrive deres finansielle begrænsninger og utryghed ved at tænke på det, de manglede, eller på det, de følte andre manglede. Du ville høre om de sultende i Afrika, bistandsklienterne og arbejdsløshedskøerne. Du ville være nødt til at høre på historier om stigende priser og økonomisk utryghed. Du ville høre egoet/personligheden beklage sig over savnet af sikkerhed, manglen på garantier og livets forgængelighed. Så ville du forstå, hvorfor verden har så mange problemer med penge, og hvorfor de fleste aldrig når et pengemæssigt niveau, som tilfredsstiller dem.

Overflod bliver aldrig et spørgsmål om, hvor mange penge man har. Det er snarere et spørgsmål om, hvordan man føler i forhold til de penge, man reelt har. Og da det mekaniske menneskes ego er dømt til evig usikkerhed, betyder det, at ejeren af en sådan personlighed aldrig kan overskride usikkerhedens grænse til et liv i fred og ro. Det er næsten, som om egoet i smerten over usikkerheden, den fejlslagne pengestrøm og de begrænsede ressourcer fastholder sin kontrol over mennesket ved konstant at påminde det om de potentielle katastrofer, der lurder lige rundt om hjørnet.

Men selv om man har penge, er det ikke altid nødvendigvis ensbetydende med, at man har det lettere eller føler sig fri, så inden vi ser på, hvordan du scorer en masse

kontanter, bør vi kigge lidt på dine frihedsbegreber og også lige gennemgå et par af de almindelige fælder ved rigdom. Mange rige og berømte har det så elendigt som bare helvede, og deres penge skænker dem hverken glæde eller frihed. Desuden bliver de grimme af deres egotrip på penge, og byrden af deres rigdom i forbindelse med deres sygelige angst for at miste den ødelægger den glæde, som burde være en del af deres liv.

Selvfølgelig er det bedre at være rig og ulykkelig end fattig og ulykkelig, men ingen af tilstandene er særlig tilfredsstillende, og begge puster til egoet - selv fattigdom, som ofte er et massivt egotrip. Folk, som går ind for fattigdom og tror på den som en måde at leve på, siger naturligvis, at det ikke er de fattiges skyld, at de ingen penge har. Det er altid en eller anden ydre faktor, som tilsyneladende har skylden. De vil have dig til at tro, at fattigdom er en sygdom, man pådrager sig, og at de nødlidende er hjælpeløse ofre for en økonomisk nøddeknækker, som har dem i deres hule hånd.

Det er måske sandhed for nogen, men de fleste er bare grebet af tåbelighed og sløvhed. Jeg køber ikke undskyldningen om, at de er "handicappede", for jeg har personlig mødt så mange, som har reddet sig selv ud af alle mulige vanskelige situationer og omstændigheder. Hvis du slet ingenting har, ingen ressourcer, ingen forbindelser, så er du i det mindste ikke tynget af for meget ansvar, og du kan forsikre dig selv om, at fra nu af kan det kun gå opad og fremad.

Tit anser et menneske sig for at være højt hævet over penge og føler sig så guddommeligt eller så intellektuelt overlegent, at det ikke behøver at tilsmudse sine hænder med dagligdagens realiteter. Normalt forventer denne type, at verden forsørger ham, og han bliver tit vred, hvis systemet ikke anerkender ham som noget særligt.

Denne bog er ganske vist ikke politisk, men for mig ser det ud, som om socialistiske samfund indgyder folk en slags evindelig hjælpeløshed, fordi regeringen garanterer befolkningens velfærd. Kreativiteten mister sin kraft, fordi den ikke længere er nødvendig som en egenskab, der bidrager til, at man kan overleve. På den måde frembringer systemet en mennesketype, hvis eneste form for kreativitet består i at finde ud af, hvordan de kan malke systemet. Regningen for denne drænende dødvægt må så betales af dem, som faktisk arbejder, enten af stolthed eller af nødvendighed.

Når du regner med, at en anden forsørger dig, ser det for mig ud, som om du automatisk er tvunget til at sælge din sjæl til slaveri. Undtagelsen er måske en ikke-arbejdende gift mor, som på grund af sin omsorg for familien accepterer et vist tab af økonomisk uafhængighed. Uden indtægter har du ingen frihed, og selv om det måske kan være meget sjovt at dalre rundt et stykke tid, vil du i sidste instans blive nødt til at forlige dig med din uegnethed og afhængighed og bilde dig selv en masse løgne ind for at opretholde en smule selvrespekt. Denne mangel på selvrespekt eller på

selvopholdelsesdrift kommer til udtryk i forskellige små negative tildragelser, som tjener til at bekræfte det ubehagelige ved situationen.

Hvis du tog den sociale sutteflaske fra de såkaldt hjælpeløse, ville du blive overrasket over at opdage, at alle ville gå på job den næste morgen fromme som lam. For selv om disse mennesker har investeret energi i at holde fast i at opretholde forestillingen om deres håbløse forhold, så er de ikke på randen af sult. Problemet er, at de systemer, som er udviklet i USA og Europa, ikke er så lette at lave om på igen, for de, som får noget af staten (de såkaldte overførselsindkomster), er også dem, der stemmer. Ingen politiker kan stille sig op og sige sandheden. Desuden har politikere det med at dele penge ud til højre og venstre. For det første giver det stemmer, og for det andet er det jo ikke deres egne penge, de deler ud.

Til sidst vil de socialistiske samfund bryde sammen. Vægten alene af denne konstant ekspanderende rundhåndethed får verdens økonomiske systemer til at bryde sammen. Men interessant nok er det ikke denne tåbelige økonomi, der får det til at bryde sammen, det er socialismens metafysik og psykologi, som i sidste instans vil forandre systemet.

Enhver, der i øjeblikket bliver plejet og forsørget, ved godt dybt inde i sig selv, at han eller hun har solgt sig selv til metafysisk svaghed, som er affødt af, at de tænker i hjælpeløshedpsykologiske baner. Dette skaber i sidste instans et samfund, hvor folk føler, at alt er håbløst, og at livet er uden mening. Når denne triste og golde følelse udstråler fra folkepsyken, begynder den at ændre de ydre livsomstændigheder. Folk suges ind i en stadig dybere hvirvel af hjernelammende apati og søger efter en hvilken som helst undskyldning for ikke at forandre tingene. Narkotika, vold, sprut og løse seksuelle forbindelser bliver derfor de eneste flugtmuligheder. Moralen ændres, vort samfund forfalder, og til sidst er det håbløst at lindre folks utilfredshed. Ubehaget er selvforstærkende, for den livsopretholdende spænding og karisma, som kunne give dem følelsen af at være i live og at yde deres bidrag til at gøre verden bedre, findes ikke.

Til sidst bliver denne manglende udløsning til vrede, og når vreden vokser, søger samfundet uden for sig selv for at finde noget eller nogen, som man kan give skylden. Til sidst bliver krig den eneste mulighed for at udløse vreden. Se blot på Tysklands historie i 19

0'rne og 30'rne. Folket og regeringen led under et dramatisk økonomisk sammenbrud, og det er ikke svært at se, hvorfor Hitler fik en flyvende start. Eller se på Iran i dag. Da Ayatollah Khomeini ikke kunne skaffe folket den islamiske himmel på jorden, som han havde lovet, var hans eneste mulighed for at få afløb for frustrationen at gå i krig med naboen, Irak. Krig har adskillige funktioner. For det første virker den som et lavement for folks følelser af frustration og vrede. For det andet leder den opmærksomheden bort fra ledernes fejltagelser. For det tredje bliver alle engageret, og endelig får livet en ny mening, når folk opdager deres værdi som

katastrofens helte. Desuden bliver samfundet og økonomien ødelagt, hvilket frembyder en belejlig undskyldning for regeringen. Alt kan starte på ny, lidt kvæstet, men frisk og nyt.

Du vil måske nu indvende, at det kan da ikke lade sig gøre, men faktum er, at det sker, og at der ikke er ret mange år tilbage til den definitive afslutning. For når du underlægger dig folk med socialismens ildvand, bliver økonomien sat under så stort pres, at systemet til sidst ødelægger sig selv.

Derfor er det bedre, at du beslutter dig for at blive uafhængig og selvforsynende, ikke kun fordi det er spirituelt rigtigt, men også fordi det er en af hemmelighederne ved ægte frihed. De kreative tiltag, du skal anvende for at nå til den tilstand, frembringer en livsbekræftende energi rundt omkring dig, som vil give dig lidt pusterum og trække dig fri af massernes skæbne.

Nu siger du måske, at hvis verden er ved at gå ned, og hvis det hele alligevel går i hundene om få år, hvad mening giver det så at tjene penge eller udvikle noget i det hele taget? For det første vil dette ikke ske, hvis tilstrækkeligt mange mennesker ændrer deres tanker, og for det andet ligger svaret i at gøre det. Siger påskeliljen måske, at den ikke orker at kæmpe sig op gennem jorden, fordi det måske bliver frostvejr, og fordi bladene alligevel visner til oktober? Det er i øvrigt bedre at være rig end fattig, når det hele ramler, for i dårlige tider bliver de rige som regel rigere.

Når du er trofast mod din egen frihed, forsvinder ubehaget, og lidt efter lidt opdager du et nyt menneske, som ikke har brug for at lindre sit eget ubehag ved at overføre det på andre.

Til trods for den almindelige opfattelse overlever de fleste en krig. Kun en meget lille del af befolkningen udslettes. De fleste tyskere overlevede anden verdenskrig, ligesom de fleste englændere, franskmænd, amerikanere, australiere og andre, der var involveret. De, der døde, var sjæle, der spirituelt set havde afsluttet deres nuværende udvikling på jordplanet. De andre, der døde, var folk, som ikke var særligt stærke, eller som var for tungnemme til at forstå skriften på væggen, folk, som sad fast i den nationale karma og blev løbet over ende af begivenhederne. Kan du nu se det vigtige i at blive uafhængig og stærk?

Det er spirituelt forkert at tro, at tingene sker tilfældigt, og at mennesker blot er konkurrenter i skæbnens lotteri. Enhver bringer sin egen skæbne til den afslutning, som passer til vedkommendes energiniveau og følelseskvalitet, eller mangel på samme. På et ydre plan er det korrekt at sige, at ofrene i anden verdenskrig blev slagtet uskyldigt, fordi mange blev inddraget uden selv at ville det, men alle havde de en indre udløser, som vi intet kender til.

Hvis du accepterer, at du har kontrol over dit eget liv, og at begivenhederne i dit liv styres af den energi, du sender ud, så må du også udvide denne opfattelse til at

omfatte dem, der levede under krigen. Vi får aldrig at vide, hvilke spirituelle kræfter der drog disse mennesker ind i omstændigheder, som medførte deres afgang fra det fysiske plan, og hvilke sider af de samme kræfter, der fik andre til at overleve.

Men i takt med, at verden i de kommende år forandrer sig, og verdensøkonomien går agurk, kan du være sikker på, at der vil være folk, der opfinder alle mulige interessante former for harakiri, mens der samtidig vil være andre (det store flertal), der overlever, trives og klarer sig fint. De store verdensomvæltninger vil fungere som selvudviklingskurser, som en masse meget ubevidste mennesker bliver tvunget til at deltage i, så de kan betragte deres liv under pres.

Hvis du ikke forandrer dig, så vil virkeligheden til sidst tvinge forandringen ned over dig, men egoet/personligheden hader forandring. Hvis saltbøssen pludselig skifter plads på middagsbordet, så: "Gud, hvad er der sket?" Sindet elsker, at tingene altid er på den samme måde. Hvis du er åben over for dine muligheder, ved du også, at der kan tjenes flere penge i en presset situation end under stabile forhold. For når situationen er stabil, føler alle sig sikre, og priserne holder sig i ro. Men når aktierne pludselig rasler ned med 500 points på en enkelt dag, så er ingen længere så sikre, og så kan du træde ind og skabe en alternativ virkelighed for alle ved at betale dem lidt mindre.

Hvis du har arbejdet med dig selv og har udviklet balance og intuition i dit liv, så er der imidlertid ingen som helst grund til, at du skulle indlade dig på noget grimt. Du ved jo på et indre plan, at din skæbne rummer en stor mængde succes og åbenbaringer, og der er i virkeligheden ingen grænser for, hvad du kan udrette, eller hvilken grad af frihed, du kan opnå.

Hvilket ad omveje får mig til at tænke på noget, vi var inde på tidligere: du må se på dine egne forestillinger om frihed. For mig er essensen af frihed følelsen deraf, ikke selve omstændighederne. Hvis du forlader dig på, at omstændighederne skal give dig frihed, er det ikke sikkert, at du nogen sinde opnår det. For omstændighederne skifter hele tiden, og selve det, at du leder efter friheden i ting uden for dig selv, skaber umuligheden deraf i dit hjerte.

For dig kan frihed være noget andet, end det er for en anden, men visse aspekter af friheden er fælles for alle. For at være fri skal du være flydende i din livsstil. Du må have så få klodser om benet som muligt, og de klodser, du har accepteret, må du med glæde tage ansvaret for.

Du bliver nødt til at have penge, men hvor mange afhænger af de forskellige sider af din personlighed og af, hvad du vil med dit liv. Men grundlæggende har du brug for så mange kontanter, at dit liv ikke bliver en hovedpine. Den økonomiske grænse for din hovedpine (pain-in-the-neck, forkortet PIN) afhænger af dig selv. For nogle ligger PIN-grænsen ved 1000 dollars om ugen, mens andre ikke kan klare sig for under 10.000 om måneden. For andre igen er en million om året nær eksistensminimum.

Det drejer sig om, at du forenkler dit liv i et sådant omfang, så PIN-grænsen reduceres til, at dine følelser omkring penge ligger på et konstant niveau af velbehag og balance.

Mens vi snakker om PIN er det værd at bemærke, at det tal, som banken giver, så du kan trække i kontantautomaten på muren, også en PIN-kode. Jeg har tit undret mig over hvorfor, og til sidst kom jeg til den konklusion, at de kaldte det PIN, fordi det er en hovedpine at huske tallet. I min bank spiser maskinen kortet, hvis du tre gange i træk taster det forkerte nummer. Maskinen tror, du er en tyv, og næste dag må du pænt møde op og bede om at få dit kort igen. Skråt op med det. Snart har du ikke længere brug for alt det pjat. Du har bare titusinder af alle slags penge omkring dig og behøver ikke ydmyge dig selv ved at bede en væg om en hundredkroneseddel.

Når du er nået op til det niveau, så vil dine følelser omkring økonomi og overflod tage en helt anden retning. Fordi du har sat dig ud over kampen for penge, og fordi du ikke længere er dybt involveret i tik-tak overlevelseshæderne, vil de psykiske kræfter i dig, der konstant skubber penge fra sig, falde til ro. I dit sind vil du "omstille" penge fra at være et overlevelsessymbol til at være et frihedssymbol. Pludselig strømmer det med muligheder, pengene kommer af sig selv, og andre, som bemærker din afslappede holdning, flokkes omkring dig for at finde ud af, hvordan du bærer dig ad. Når de kommer, så stik dem en regning!

Sagen er, at der ikke er den mængde penge i hele verden, som kan gøre dig lykkelig, hvis du ikke er lykkelig med dig selv. Og hvis dit liv er fyldt med alt muligt møg - det være sig holdningsmøg, forpligtelsesmøg eller bare Skidt og møg - så vil du aldrig kunne trække vejret frit.

Hvis du ikke i dette øjeblik, i din nuværende situation, kan tage din gode hat og gå, så er du ikke rigtig fri. Hvis dine forpligtelser optager størstedelen af din emotionelle aktivitet, så er du ikke fri. Hvis du har svært ved at opretholde en livsstil eller position, så er du gået i din egen fælde. Det er bedre at bo på en kvisten med hul i taget end at bo i et stort hus, hvor tanken om terminerne giver dig mavesår og kræft. Hvis du hænger fast i tik-tak, udsætter du dig for massernes skæbne. Jeg er ked af at skulle sige det, men når tingene forandrer sig - og det gør de -, og hvis du ikke er fri på det tidspunkt, så spiser systemet din frokost!

Det er derfor, at kunsten ved penge er at ha' dem! Med en vis sum kontanter kan du altid lægge en dæmper på eventuelle nedbrydende følelser, og du ved også, at de penge, du har, er en bekræftelse på, at du har frembragt dem i fortiden, og at du kan gøre det igen.

De rige bliver rigere, ikke kun fordi de kan investere deres overskud, men også på grund af den altoverskyggende følelsesmæssige frihed, de oplever ved at være velhavende. Selv om du ikke har særlig mange penge, kan du i dit sind skabe en illusion om overvældende overflod. Sindet er ret dumt og kan ofte ikke skelne

mellem illusion og virkelighed. Du kan prøve det. Luk øjnene og forestil dig, at du spiser en rigtig sur citron. Munden begynder at savle, selv om der ikke er noget i den.

På lignende måde kan du få dit sind til at acceptere, at overflod er noget naturligt, at der altid vil være rigeligt, fordi det, du har lige nu, er tilstrækkeligt. Når du først har overbevist dig selv om dette, så er resten det rene vand.

Verdens iboende energi er uendelig, og det samme gælder dit indre sind. Du eksisterer på et indre plan i en evighedstilstand, så hvis det, du ser rundt omkring dig, "ikke er OK", så skaber du i dine følelser en forestilling om, at du "ikke er OK". Al energi anvendes derfor på at bekræfte denne holdning.

Hvis du opfatter verden som ussel, så antager du selv en glans dens uendelige usselhed. Omvendt, hvis du opfatter dit liv som skønt og overdådigt, også selv om det ikke er det, og hvis du opfatter verden som et skønt og dejligt sted at opholde sig, så bliver den det også. Du løsriver dig nemlig fra de mere dystre former for overlevelsesangst, som sindet skaber. Pludselig træder du ind i en personlig og privat himmel, hvor alt er skønhed og lys.

Først bliver du selvfølgelig nødt til at narre sindet til at tro, at det er sådan, men til sidst vælger det helt af sig selv blandt alle de muligheder i livet, som harmonerer med den energi eller følelse, som forstærker den glade, frigørende del af livet og trækker dig bort fra grimhed og savn.

Vi lever i utroligt heroiske tider. Når vi ser tilbage, vil vi se denne epoke som den stærkeste, mest udviklende, mest interessante og mest spirituelt givende i menneskehedens historie. Aldrig før har der været så megen kreativitet og kunst, så mange muligheder, så store kapitaler og pengebeløb, så megen aktivitet.

Aldrig tidligere har så mange mennesker vaklet omkring på det fysiske plan, og mange af dem er hundesyge. Verden har aldrig været mere syg, så hvis du er healer, får du nok at gøre med dem, som bryder sammen overalt. Hvis du arbejder med penge, så flintrer pengene rundt, en milliard i minuttet. Hvis du interesserer dig for musik, så er der flere orkestre, pladeselskaber og indspilningsstudier, end du kan nå at besøge i et helt liv. Uanset, hvad du interesserer dig for, så er det nu, det foregår. Det undrer mig, at nogen kan finde mangler i samfundet, når der er så meget af alt. Det minder mig om fyren, der blev låst inde i et bageri og døde af sult. Det giver ingen mening.

Graden af raffinement er fantastisk. Hvis du f.eks. i gamle dage skulle sælge nogle aktier, skulle din mægler løbe rundt fra Herodes til Pilatus og lave transaktioner med fysiske papirlapper. I dag kan man på New Yorks børs med computere overføre 550.000 handler - ikke aktier - på tre sekunder. Markedet er så raffineret, at det er åbent verden over

4 timer i døgnet. Du kan blive rig som en fyrste - eller som en pave, mens du ligger og snorker ved din elskedes side. På et hvilket som tidspunkt af døgnet kan du sætte dig op i sengen og råbe: "Sælg zink", og en eller anden et eller andet sted vil sælge det for dig. Det kan godt være, at det sker i Kuala Lumpur, fordi det er sent om natten, hvor du er, men du kan altså til hver en tid komme af med zink i løbet af 10 sekunder.

I den massebevidsthed, hvor de fleste befinder sig, er penge en af Gudskraftens former, og de følelser, de frembringer, er stærkere end nogen religion eller spirituel idé og ofte også stærkere end kærlighed eller familiebånd. Den overvældende påvirkning fra de følelser, penge fremkalder, dominerer menneskene. Det er derfor, at alle piler rundt som kyllinger, der har fået kappet hovedet af, mens de prøver at komme "til penge". Normalt er det ikke pengene i sig selv, som motiverer masserne, men nødvendigheden af konstant at formilde overlevelseshuderne.

Du kan sikkert få øje på det i dit eget liv - tidligere. Du blev emotionelt engageret i en handel, eller du blev nervøs af at vente på en check, som skulle komme med posten, og du koksede helt ud af den grund. Når handelen så endelig gik i orden, eller checken dumpede ind ad døren, var glæden trods alt til at overskue, og så overførte du dine følelser til den næste handel eller til næste gang, posten kom.

Tik-tak befatter sig kun med det fysiske plans overflade; derfor er det så svært kun at eksistere på dette. Det kan godt være, at overfladen rummer en masse gode ideer og metoder, men den er ufuldstændig uden en metafysisk indfaldsvinkel. Hvis du har klaret dig godt med tingenes normale rytme, behøver du måske kun at få tilført to eller tre spirituelle ideer for at komme helt på toppen.

Det interesserer mig at se, hvor mange af de traditionelle metoder, som har ændret sig til også at omfatte det mystiske og de mere ubegrænsede aspekter. Det gælder specielt i store firmaer, hvor der bruges millioner på motivation, bevidsthedsændring og udvikling af ledelsesmetoder. Og folk kan lide det. Alt det logiske og tekniske er helt orden, men det er tilgængeligt for enhver, der har råd til materialerne. Lidt metafysik giver dig et forspring og forenkler dit liv.

I tik-tak verdenen tror folk, at det, de ser, virkelig er virkeligt. Det er morsomt - ustyrlig morsomt. De tror, at livet er alvorligt, og de stirrer på alle disse små grønne papirlapper (eller hvilken farve, regeringen ellers bruger for at få dem til at se pæne og betydningsfulde ud) og er parat til at dø af kræft, hvis de bare kan få en ordentlig bunke af dem.

Når du ser, hvordan tik-tak føler med hensyn til penge, behøver du bare at være lidt smart, trække dig et skridt bort fra tik-tak og lade dem flintre omkring som vanvittige. Kunsten består i at gøre sig fri af de fleste af følelserne, komme i harmoni med en stærk og stabil energi og så tillade livets naturlige kræfter at bringe dig alt, hvad du har brug for.

En gammel tyr og en ung tyr stod på en bakketop og kiggede ned over en mark fuld af yderst tiltrækkende køer. Så sagde den unge tyr til den gamle: "Lad os løbe derned. Vi kan sikkert få fat i et par af de køer og elske med dem." Den gamle vendte sig mod den unge, smilede og sagde: "Nej, lad os gå derned og elske med dem alle sammen."

Gå langsomt og stabilt frem, bekymr dig ikke for meget, hold øjne og ører åbne, tænk lidt frem i tiden, og pludselig begynder du at leve. Du behøver ikke nødvendigvis en million eller en konto i Schweiz for at føle dig godt tilpas. Det hjælper, men det er ikke et must. Lige nu har du kun brug for nok til at klare de næste 7

timer. Du behøver ikke at vide, hvordan du skal overleve, når du fylder hundrede. Den Universelle Lov om overflod vil sige til dig: "Du er ikke rigtig klog. Du er kun 18, hvorfor så bekymre sig?"

Selv om du ikke har synderligt mange penge, kan du i sindet skabe illusionen om, at du vælter dig i overflod.

Hvis du har klaret dig i livet indtil nu, hvorfor skulle du så ikke også kunne klare dig i fremtiden? Du bliver jo hele tiden mere opmærksom, mere bevidst, dygtigere og udvikler en stadig stærkere følelse af din egen identitet. Hvis du forbliver i balance og udvikler en rolig atmosfære omkring pengesager, får du med garanti alle de penge, du nogensinde vil få brug for. Der er en tid til at så og en tid til at høste, sådan er det. Du kan i dette øjeblik beslutte, at du aldrig mere vil ofre en eneste tanke på penge. De er ikke virkelige, der er ikke mangel på dem, og de er ikke negative. Det er bare små farvede papirlapper - det rene vrøvl, men tik-tak tror på dem. I virkeligheden er der ingen grænser for, hvor mange af disse papirlapper du kan få fat i. Det eneste, du skal gøre, er at komme ind i strømmen og blive enig med dit indre selv om, at ideen er holdbar.

Slut på siden. Du er på [Pengespillet.dk](http://www.pengespillet.dk) • opdateret: 20. Sep. 2018